

Číslo 2

Červen 2018

Ročník jedenáctý

ZŠ TGM a MŠ

Dolní Bousov

Školní rok 2017/2018

Školák

*Rertáž ze zápisu
do prvních tříd*

*Den s...
šéfredaktorkou*

Rozhovor:
Zdena Skálová

**Školák
byl druhý!**

**Kam chodil pan
starosta do školy?**

**Čtenářský
klub**

**Malování
Alžběty
Bartkové**

Fotografování

Co se v naší škole děje . . .

Zprávičky z mateřské školičky

Koťata pomáhala Zemi!

Třída mateřské školy “Koťata” se v týdnu 16. - 20. 4. 2018 věnovala environmentální výchově. Děti se naučily třdit odpad, znát barvy kontejnerů, využívat PET lahve ve výtvarné činnosti, hudební výchově i při cvičení. Uvědomily si nutnost ochrany životního prostředí na naší planetě Zemi. Na závěr týdne děti s pomocí paní učitelky Aleny Svobodové a praktikantky Terezy Jonášové vysbíraly odpad kolem mateřské školy a zdravotního střediska. Úlovek nebyl velký. O to více nás práce pro naši planetu těšila.

Eva Jirků

Čarodějnická dílnička

Ve středu 23. dubna odpoledne se v MŠ ve třídě Sluníčka pořádala “Čarodějnická dílnička“. Rodiče si zde spolu s dětmi mohli vyrobit čarodějnici z papírového kornoutu. Dopoledne děti vše potřebné připravily a vybarvily a odpoledne s rodiči už jen lepily, stříhaly a dekorovaly.

Radka Jenčková

Soutěž Zlatý list

(Přírodovědný kroužek)

11. 5. 2018 se uskutečnilo krajské kolo přírodovědné soutěže Zlatý list v Prachově. I když spadáme pod jiný kraj než Královohradecký, pravidla soutěže naši účast umožňují (Do Prachova máme mnohem blíže než do pražských Hostovic). Za Přírodovědný kroužek z Dolního Bousova přijela dvě soutěžní družstva, která postoupila z okresního kola. Jedno družstvo za kategorii nejmladších (Adam a Matěj Havelkovi, Jakub Olbrich, Maya Hejnová a Ondřej Dlask) a druhé družstvo za kategorii nejstarší (Alžběta Bartková, Leona Jakubcová, Petr Jakubec, Josef Hruška, Jan Černohorský a Pavel Sýkora).

Na trase dlouhé 1,6 km bylo osm stanovišť (botanika, savci, herpetologie, dendrologie, geologie, práce pro přírodu, ochrana přírody a ornitologie), součástí většiny z nich byla i poznávačka. Družstva se rozdělila na dvě hlídky po třech dětech a v závěru se získané body obou hlídek sčítaly. Úspěchu na krajském kole předcházely náročný trénink na schůzkách kroužku. V pátek 11. 5. pak v konkurenci 120 dětí z celého kraje (Jaroměř, Náchod, Hradec Králové, Jičín...) naši nejmladší a nejstarší vybojovali krásná druhá místa.

Všem dětem patří velká pochvala a rodičům poděkování za pomoc s dopravou.

Pavla Bartková

Pangea 2018

V únoru letošního roku proběhlo další kolo mezinárodní matematické soutěže Pangea. Soutěže se účastnili všichni žáci, kteří byli 15. února ve škole. Vyhodnocení soutěže probíhalo po jednotlivých ročnících, Nejlepší řešitelé mohli získat body v rozmezí od 71 do 84. Ve všech kategoriích nebyl počet bodů stejný. Do finálového kola jsme nepostoupili, máme před sebou výzvu pro příští rok. Nejlepší řešitelé 4. ročníku jsou Vít Holec, Daniel Dlask, Lucie Vitmajerová, v 5. Ročníku Michaela Sudíková, Tereza Buchtíková, Adéla Nohová, v 6. Ročníku Michaela Hrobníková, Diana Vančová, Jan Štolovský, v 7. ročníku Natálie Dvořáčková, Dagmar Kordová, Josef Hruška, v 8. ročníku Martin Pánek, Miroslav Buriánek, Matěj Říha, v 9. ročníku Lucie Knoblochová, Kateřina Orlická, Jan Merva, Lukáš Semecká a Denisa Třísková. Devátáci měli bodovou shodu, proto jich je na prvních místech více. Tato soutěž má někdy překvapivé výsledky. V odpovědích žáci vybírají z předložených údajů a ne všichni poctivě počítají. Někteří žáci si odpovědi typují a mají štěstí. I přes toto úskalí všem žákům děkujeme za snahu a účast v soutěži. Nejlepší řešitelé na škole byli odměněni.

Jaroslava Konývková

Lego roboti

Devátáci postavili ze stavebnice LEGO Mindstorm pod vedením paní učitelky Budínové svoje první roboty. Nejdříve je ovládali pomocí dálkového ovladače, nyní již pro svoje "miláčky" vytvářejí programy. Naprogramování roboti mluví, pohybují se, střílejí kuličky... Protože je čím se chlubit, Denisa Trísková prezentovala skupinovou práci devátáků i spolužákům ve 3. B a 5. A.

Šárka Švábková

Pojďte s námi do pohádky...

Tento nápis na tabuli zval nedávno žáky šesté A., aby si společně zahráli na pohádkové postavy. K přípravě, především k převtělení v pohádkové postavy, jsme využili část polední přestávky, a tak jsme mohli náležitě využít vyučovací hodinu k opakování všeho, co jsme se o pohádkách naučili. Děti si připravily nádherné masky, ve třídě se to hemžilo různými pohádkovými postavami. *Ingrid Mendlíková*

Šátkový den

Každý rok se 24. dubna všichni skauti z České republiky obléknou kroje, šátky a celý den v nich chodí. Jsou v nich, jelikož tento den je pro nás významný. Podle tradice má v tento den svátek svatý Jiří, patron skautů, a my tímto gestem vyjadřujeme naše díky za to, čeho jsme díky skautingu dosáhli, a také upevňujeme své přátelství s ostatními skauty po celé republice.

Daniel Lopušanský

Zajímavosti z naší školy: Poprvé v historii!

Tři první třídy!

Poprvé v historii naší školy byly první třídy rozděleny na A, B a C. Tento stav sice vydržel pouze jeden školní rok, ale i tak se řadí mezi velké historické milníky naší školy. Od příštího školního roku budou vést druhé třídy paní učitelka Monika Švancaránová a paní učitelka Radka Roxerová, děti ze třídy 1.B budou zařazeny do dalších dvou tříd. Letošní třídní 1.B paní Nikola Mikulová odchází na rodičovskou dovolenou. Zajímalo mě, jaký názor na nové změny letošní prvňáčci mají. Také se jich budu ptát, jak si užili první rok, zda se jim ve škole líbí a zda se těší na prázdniny, které už jsou téměř za rohem.

Dětem jsem položila tyto otázky:

1. Jak se ti líbí v první třídě?
2. Těšíš se na prázdniny?
3. Jaký máš názor na to, že budete příští rok spojení?

Jak se bude se svými prvňáčky loučit paní učitelka?

Jak budete vzpomínat na tuto první třídu, paní učitelko?

Budu vzpomínat jenom v dobrém. Děti jsou zlaté a krásně se mi s nimi celý rok pracovalo.

Budete se s dětmi nějak loučit?

Ano, budeme. V pondělí budeme mít takovou třídnickou hodinu, kde se rozloučíme, a nějak oslavíme prázdniny.

Už se těšíte, až budete doma s miminkem?

Klidně bych si dala ještě pár let ve škole, ale zároveň se i těším.

Emma, 1.A

1. Docela dobrý
2. Ano, hodně.
3. Netěším se, jsem spokojená v této třídě.

Kačka, 1.C

1. Zatím se mi tu líbí.
2. Ano.
3. Je mi to jedno.

Pepík, 1.C

1. V první třídě se mi líbí moc.
2. Ano hodně.
3. Nevadí mi to.

Honza, 1.A

1. Dobře
2. Ano, hodně.
3. Je mi to jedno.

Johanka, 1.C

1. Moc se mi tu líbí.
2. Ano, těším se hodně.
3. Už se těším, až budeme spojení.

Katka

Den Země

Letošní Den země byl v pátek (nevím kolikátého), někdy koncem dubna. Na začátku jsme měli nástup na dvoře, tam jsme fasovali pár nepoužitých rukavic a každý pátý dostal pytel. Samozřejmě, co napadlo osmáky hned jako první, když koukli, jak jsou ty pytle velké? No zabalit do nich Martina Pánka tím způsobem, že si do jednoho vleze a druhý si nasadí na hlavu. Nápad to byl dobrý, ale paní učitelce nevycházela počet žáků. Martin tedy nadále pokračoval bez pytle. Osmá A vyšla směrem do nějaké řitě kus od Bousova. Řitonice se to tam jmenovalo. Směrem tam jsme nepotkali nic moc zajímavého, kromě Lukáše Zvěřiny, který pod mostem našel koberec, tak tam pro něj opatrně přiskočil potok a poté do něj neopatrně spadl. Kromě toho jsme každé auto zdravili úklonou se sepnatými rukama, jak nám to pan učitel Sedláček nakázal. Tukali si před námi na čelo. Asi nechápou japonskou kulturu. Když jsme dorazili do cíle, dali jsme si svačinu a paní učitelka nám dala volnou půlhodinku. Z igelitových tašek a hlíny jsme vymysleli míč na vybíjenou. Řeknu vám, bylo to jako dostat medicimballem! A proto také nezávidím Kláře Bartalské, která po cestě z Řitonic dostala omylem dvakrát do hlavy. Omlouváme se, Kláro. Na sběrném dvoře se rozdávaly chlebičky a perlivá voda. Nechápu, že si někteří nedali, protože ty chlebičky byly opravdu dobré.

Matěj

Každý rok v květnu probíhá na bousovské škole Den Země. Celý druhý stupeň se rozdělil do několika skupin, dostali jsme odpadkové pytle, rukavice. Úkol zněl jasně: „Sbírejte a sbírejte.“ Jako vždy jsme si to všichni užili. Naši cestu doprovázela skvělá nálada a skvělé počasí.

Lucie Hercíková

Vzpomínáte si na Den Země?

Den Země se mi líbil jako každý rok. Šli jsme s paní učitelkou Konývkovou směrem na Vlčí Pole a kousek za Bousovem jsme zahnuli doleva na nějakou cestu. Tentokrát nejzajímavější věc, co jsme našli, byla kost. Je škoda, že příští rok už takhle nepůjdeme.

Patrik Nosek

Den Země se mi opět jako každý rok moc líbil. Baví mě hlavně proto, že chodíme venku a povídáme si. Je to lepší, než sedět ve škole. Letos jsme toho moc nenašli. Všechno jsme vysbírali minulé roky. Letos jsme našli maximálně nějakou nohu. Nic víc zajímavého.

Jan Merva

Nevím, nepamatuji si to. Nepodstatné věci zapomínám.

Lukáš Semecký

Reportáž ze zápisu do první třídy

Právě teď stojíme na prvním stupni, kde probíhá zápis. Letos je tématem Kouzelná školka. Děti ji mohou sledovat, než na ně přijde řada. Uvítání připravily dívky ze čtvrté a páté třídy. Jsou oblečené jako Fanyňky a kočky. Mezi nimi je i princezna Večernice. Každé dítě dostane hned při vstupu taštičku s malými dárky a po zápisu v ředitelně ještě nějaké překvapení.

Zeptaly jsme se rodičů, jak se jim na zápisu líbí.

Náhodná maminka:

Líbilo se mi hezké uvítání a je tu krásná výzdoba, která určitě musela dát spoustu práce.

Ochotný tatínek:

Máte to tu pěkné, uvidíme, co bude dál, až nás zapíšu. Zatím se nám naše dítě někam ztratilo.

Také jsme se zeptaly několika dětí...

Víš, jak to bude vypadat ve škole?

Malý kluk:

Budeme muset sedět v lavicích a nebudeme si tolik hrát. Také se budeme učit psát a počítat.

Jsi ze zápisu nervózní?

Ne, vůbec.

Nakonec jsme odchytily i paní učitelku...

Co u vás děti musí všechno zvládnout?

Skládají obrázek, říkají básničku, určují více - méně, kreslí postavičku, skládají kostičky.

Líbí se vám pomáhat u zápisu?

Ano, určitě, zase je to něco jiného než normální výuka.

Naši reportáž jsme ukončily v ředitelně, kde jsme vyzpovídaly paní ředitelku.

Co je to slibované překvapení?

Každé dítě, ať už projde nebo ne, dostane poukaz na pohár.

Kdo rozhoduje o tom, jestli dítě bude přijato?

Poslední slovo mají rodiče, kteří dítě mohou poslat do školy, i když poradna, škola i školka doporučí odklad.

Kolik bude letos odhadem dětí?

Padesát sedm.

Budou tedy opět tři první třídy?

Bohužel ne, nemám prostředky na to, abych děti mohla do tří tříd rozdělit.

Evča Š. a Špytka

RYCHLOROZHOVOR

ANGLIČTINÁŘKA versus ANGLIČTINÁŘKA

Zuzana Bártová a Katarína Procházka jsou angličtinářky. Zuzana Bártová učí na naší škole již třetím rokem, Katarína Procházka rokem prvním.

Zuzana Bártová

Kde jste angličtinu studovala?

Na Filozofické fakultě Masarykovy Univerzity (FFMU) Brno.

Jak dlouho angličtinu učíte?

Asi dvacet let.

Navštívila jste někdy Anglii?

Ano. Byla jsem v Londýně a na jihu Anglie.

Ovládáte i jiný jazyk kromě angličtiny?

Italštinu.

Navštívila jste někdy Itálii?

Ano. Dokonce víckrát.

Čtete knihy v originále?

Ano.

Co vás na angličtině nejvíce baví?

Všechno. Je to velmi užitečný jazyk.

Katarína Procházka

Kde jste angličtinu studovala?

Na Vyšší odborné škole ekonomické v Mladé Boleslavi.

Jak dlouho angličtinu učíte?

Šest let. Na základní škole rokem prvním.

Navštívila jste někdy Anglii?

Ano. Prožila jsem tam jeden báječný rok.

Ovládáte i jiný jazyk kromě angličtiny?

Domluví se italsky.

Navštívila jste někdy Itálii?

V Itálii jsem bydlela tři měsíce.

Čtete knihy v originále?

Ano.

Co vás na angličtině nejvíce baví?

Umět se domluvit anglicky pro mě znamená mít spoustu možností.

Honza

Představujeme vám paní učitelku...

Paní učitelka učí na prvním stupni ve čtvrté třídě. Je milá, mírná, klidná, usměvavá. Prostě pohodová.

Zdena Skálová

Odkud pocházíte?

Jsem rodačka z Dolního Bousova.

Kde jste studovala?

Vystudovala jsem Střední pedagogickou školu v Berouně, pak jsem dálkově studovala na vysoké škole v Liberci.

Baví vás učit?

Učit mě baví, ráda pracuji s dětmi.

Kdybyste mohla mít jinou práci, která by to byla?

Líbí se mi práce knihovnice.

Který předmět vás ve škole bavil a který ne?

Ve škole mě nejvíce bavil dějepis a nebavila mě fyzika.

Učila jste už někde jinde?

Pracovala jsem v Mateřské škole v Libošovicích.

Který předmět učíte nejraději a který nejméně?

Ráda učím všechny předměty, nejraději však vlastivědu.

Co vás na této práci nejvíce baví?

Naše práce je tvořivá, každý den je jiný. Práce s dětmi je náročná, ale krásná.

Jaké jsou vaše zájmy a záliby?

Četba, turistika, geochaching.

Byla jste někdy v cizině?

Byla jsem několikrát u moře, v několika evropských městech (Londýn, Řím, Paříž).

Jaký je váš oblíbený film nebo seriál?

Mám ráda české komedie, ale můj nejoblíbenější je italský film Život je krásný.

Máte nějaké domácí zvíře? Jak se jmenuje?

Máme fenku kokršpaněla, jmenuje se Nelinka

Vím, že jste vedla kroužek gymnastiky. Jak jste se k ní dostala?

Chodila jsem na základní škole na gymnastiku.

Co vás na ní baví?

Cvičení na náradí, především na hrazdě a přeskok.

Luky

Rozhovor s panem starostou

*Pan **Miroslav Boček** je starostou Dolního Bousova. Ve škole ho vidáme každoročně na začátku a na konci školního roku. Zajímá vás, kam chodil do školy a jaké předměty měl v oblibě? Tak to si musíte přečíst náš rozhovor.*

Jak jste se dostal na pozici starosty?

Na pozici starosty jsem se dostal v roce 2010 a rozhodoval jsem se zhruba 2 roky. Bylo to v době, kdy mě oslovil tehdejší starosta pan Vynikal.

Čím jste chtěl být jako malý?

Jako malý jsem chtěl být profesionálním sportovcem, ale tento sen se mi bohužel nesplnil, ale jelikož jsem technický typ, tak jsem studoval na střední průmyslové škole v Mladé Boleslavi.

Kde jste pracoval před tím, než jste se stal starostou?

Pracoval jsem ve Škoda auto ve vývoji v Česanech, pracoval jsem zde 22 let.

Jak dlouho jste již starostou?

Letos končím druhé volební období, tedy 8 let.

Baví vás tato práce?

Kdyby vás tato práce nebavila, tak ji nemůžete dělat, takže asi tak.

Co máte na této práci nejraději?

Tu různorodost a také že můžu nějak tvořit a zároveň být součástí historie města.

Zajímal jste se někdy nějak o historii našeho města?

Jelikož nejsem rodilý Bousovák a chodil jsem zde pouze od svých šesti let do školy, tak jsem znal Bousov z té společenské a kulturní stránky. A o historii jsem se začal zajímat, až když jsem se stal starostou.

Kdybyste mohl dělat jinou práci, jaká by to byla?

To je otázka na tělo, ale kdybych uvažoval dopředu, tak ze zákona člověk, který byl v pozici starosty má právo se vrátit do původního zaměstnání, takže bych se asi vrátil zpátky do Škoda auto, ale nevím, jaké by to po osmi letech bylo.

Jak probíhá váš pracovní den?

Pracovní doba starosty není omezená. Starosta musí být k dispozici 24 hodin 7 dní v týdnu a 12 měsíců v roce. Ale můj den začíná zhruba v 6:30, poté jdu na úřad, kde i rovnou snídám a podle kalendáře pokračuje i můj den. Někdy končí v 15:00 jindy zase v 17:00 nebo i v 19:00.

Zasahuje starostování do vašeho volného času?

Jak už jsem říkal, musím být stále k dispozici, tudíž ani moc toho volného času nemám.

Co děláte rád ve svém volném čase?

Bousováci mě znají jako sportovce, takže rád dělám sporty všeho druhu, např. cyklistiku, fotbal nebo turistiku.

**Jaké plány se školou má město
dobudoucna?**

Bousovská škola, ač se zdá velická, tak v současné době je v ní málo místa, ale v budoucnu máme v plánu začít přestavovat podkroví na jazykové učebny, ale jelikož jsme na začátku roku nedostali dotaci, tak to budeme zkoušet letos na podzim.

Co byste chtěl změnit nebo zlepšit ve škole?

Myslím, že za posledních osm až deset let

i díky rekonstrukci a modernizaci se škola dostala na velmi dobrou úroveň a myslím, že je to i vzájemnou spoluprací mezi vedením města a školy.

Kam jste chodil vy na základní školu?

Jak jsem říkal, tak jsem chodil sem do Dolního Bousova, ale jinak pocházím z Kamenice.

Kdo byli vaši oblíbení učitelé?

Pan Koníček, pan Bernart, pan Ječný a moje třídní učitelka byla paní Sládková.

**Jaké předměty vás ve škole bavily a které
jste neměl rád?**

Samozřejmě tělocvik a bavila mě i chemie.

Katka

Malá anketka: Jak jste strávili volné květnové dny?

Pavel Skála, 6.A – Byl jsem ve Vídni. Nejvíce se mi líbila ZOO a ze zvířat v ní koala.

Denisa Drahá, 6.B – Byla jsem doma a četla jsem si Olymp, což je kniha o řeckých bozích.

Ondra Havel, 1.C – Byl u mě kamarád, hráli jsme si spolu venku.

Lukáš Semecký, 9. tř. – V lese jsem sázal a zaléval stromky, konkrétně borovice a smrky.

Max Těšínský, 3.B – Jeli jsme s babičkou na kole na Kost.

Filip Teichmann, 4.B – Byli jsme v Botanicu v Ostré u Lysé nad Labem, mohli jsme si zde vyzkoušet různá středověká řemesla.

Přemek Kynčl, 4.A – Hrál jsem s kamarády fotbal.

Na začátku května jsme díky ředitelskému volnu zažili dva prodloužené víkendy. Někteří z nás byli jen doma, jiní trávili čas s kamarády venku a jiní někam jeli. Vybral jsem v anketě některé z vás a těch se následně důkladně přeptal. Co vaši spolužáci zažili? To si můžete přečíst v naší anketě...

David Kern, 2.A – Byl jsem s babičkou na procházce, taky jsme hráli společenské hry.

Jan Černohorský, 7. tř. – Byl jsem na veletrhu knihy v Praze, prohlížel jsem si zde nové knížky a potkal několik celebrit, např. Jiřího Lábusa nebo Halinu Pawlowskou.

p. uč. Sedláček – Sekal jsem na zahradě trávu.

pí. uč. Konývková – Pracovala jsem na zahrádce, taky jsem si připravovala práci pro žáky.
Tomáš

Na co vzpomínáme? Den matek.

Také jste přinesli letos v květnu mamince kytičku, nebo jste jí sami vyrobili něco pěkného?
Určitě ano. Vždyť si to jistě zaslouží.

V České republice se Svátek matek slaví podle amerického vzoru jako "Den matek".
Den matek připadá na druhou květnovou neděli. Tento den děti dávají maminkám různé drobnosti, jako např. kytky, šperky nebo přáníčka.

Svátek matek vznikl roku 1914, kdy ho vyhlásil tehdejší prezident USA Woodrow Wilson.

V Československu se začal slavit tento svátek v roce 1923. Jeho propagátorkou byla Alice Masaryková. Po druhé světové válce byl postupně zatlačován do pozadí oslavami Mezinárodního dne žen (slaveného vždy 8. března), ale i přesto se dál v některých rodinách připomínal. Po roce 1989 se opět začal slavit veřejně.

Co jsi dal/a své mamince k Svátku matek ?

Valča Bažantová (2.B) - Dala jsem jí kytičky.

Kačka Nohová (2.A) - Vyrobila jsem jí náhrdelník.

Tereza Drahá (3.A) - Nic jsem jí nedala.

Jára Bendl (3.B) - Dal jsem jí velkou pusu.

Eliška Valešová (6.A) - Své mamince jsem dala čokoládu.

Minner a Včelka Ája

A
n
k
e
t
k
a

Jakou radu ti dala maminka do života?

Adam Lorenc (2.B) - Že mám být slušný a trpělivý.

Lucka Vitmajerová (4.B) - Mám být hodná a nedělat si zbytečné nepřátele.

Adéla Ružanská (6.B) - Že mám být slušná a že se mám snažit porozumět druhým.

Co pro tebe maminka znamená?

Šimon Janoušek (2.B.) – Znamená pro mě lásku a podporu.

Zuzana Bendlová (6.A)- Je to pro mě velice důležitá osoba.

Kačka Pánková (4.B) - Můj vzor.

Aneta Bubelová (6.A) - Je to pro mě nejdůležitější člověk z rodiny.

Co nás baví: Fotografování

Letošní focení všech tříd a některých žáků proběhlo ve třech termínech 26. dubna, 10. a 11. května. Fotili jsme se na zahradě přiléhající ke knihovně. Některé třídy se ale musely kvůli nepřízní počasí fotografovat ve škole.

Také letos nás fotil pan Martin Vosáhlo. Je velmi šikovný, vymýšlí pro nás různé postoje, pozice, měl s sebou i několik rekvizit. Někdy nebylo úplně jednoduché pochopit, co po nás chce, a tak docházelo k různým komickým situacím. Výsledné fotografie jsou však velmi zdařilé.

Velkou výhodou je, že si je každý objednává v klidu domova přes internet, vybere si, které snímky se mu líbí, zvolí si počet a velikost. Takže teď už se všichni velice těšíme, až si své fotky doma s rodiči prohlédneme.

Jak jste se na tuto událost oblékli?

Robert Rudavský, 6.A - Měl jsem to, v čem chodím. do školy.

Tereza Rejmanová, 6.A - Měla jsem černé tričko. a kraťasy.

Lucie Valešová, 7. tř. - Měla jsem košili a kraťasy.

Elka a Terka

Líbilo se vám focení?

Michaela Hrobníková, 6.A - Ano, líbilo.

Eliška Horáková, 6.B - Bylo to hezké.

Amélie Březinová, 5.B - Celkem dobrý.

Kamila Kučerová, 9. - Fotografování s panem Vosáhlem jsme si užili, hodně jsme se nasmáli. Při fotografování jednotlivců jsme se sice cítili trapně, ale i tak to bylo fajn.

Tomáš Novák, 9. - Fotografování se bývá vždy zábavné a legrační. Vždycky si to užiji. Škoda, že to bylo poslední focení s naší třídou.

Den s . . . šéfredaktorkou

Paní učitelka **Ingrid Mendlíková** učí na naší škole český jazyk a dějepis. Občas i jiné předměty. Už více než deset let vede náš školní časopis. Bydlí na Bechově, kde dělá už přes rok knihovnicí a píše kroniku.

Jaký byl můj pracovní den v pátek 15. června?

5:40 – Zvoní budík, dnes o něco dříve než obvykle. Svačinu s sebou, najím se ve škole. Dnes mě čeká spousta věcí. Ráno musím nakoupit, vzpomněla jsem si, že vnuk Tomášek, prvňáček, jede na školu v přírodě, tak abych také přispěla nějakými cenami.

7:00 – Mám nakoupeno, spěchám do školy.

7:10 – Tisknu narychlo ještě jednu soutěž na přísloví, vymyslela jsem ji včera večer, odpoledne ji budu potřebovat. Pak si ještě vyřizuji něco v ředitelně.

7:30 – Hledám devátáky, abych se dohodla s děvčaty, která pracují na posledním čísle našeho časopisu, co dnes udělají, co je třeba doplnit, dopsat, přepsat, upravit. Jdu vyfotit paní učitelku Skálovou. Pak předávám foťák paní sekretářce, aby vyfotila paní ředitelku s paní zástupkyní, až se jí je podaří “odchytit”.

7:50 – Začíná vyučování. Během dne v několika třídách zkouším některé žáky z dějepisů a doufám, že se na učivo doma mrkli, abych jim mohla dát na vysvědčení tu lepší známku. Většinou to klapne.

9:25 – Začíná velká přestávka, spěchám do sborovny něco dohodnout s jednou kolegyní. U paní hospodářky Zimové zjišťuji, kdo ještě nezaplatil divadlo na příští rok. Peníze vezu v pondělí do Boleslavi. Vracím se do kabinetu. Volám kolegyni Heleně Pánkové na výlet, ta telefon nebere, volám tedy panu učiteli Kuželovi. Prosím ho, aby vyřídil třem dívkám, že v pondělí musí určitě přinést peníze, termín byl do osmého.

9:45 – Zvoní. Jdu do třídy, kousek jídla v ruce. Znovu zkouším, vybírám staré písemky, rozdávám fotky. V průběhu dne několik konzultací s děvčaty ze Školáka. Dalším třem redaktorům připomínám termíny – včera už bylo pozdě! Kontaktuji nepřítomné radaktory a upomínám a upomínám...

12:15 – Konec vyučování. Beru si jídlonosič s obědem a vyrážím ke kadeřnici. Dnes byla rychlá, jsem hotová o půl hodiny dříve než obvykle. Super!

14:00 – Jsem doma, manžel mi pomáhá tašky z auta. Obědváme, mám hlad jako vlk. Přidělala jsem hlávkový salát. Povídáme si a já už nervozně koukám na hodinky. Za půl hodiny jsou tady. Musím si chvílku oddychnout.

15:00 – Přijíždějí starší děti ze Čtenářského klubu s paní Olinkou Trískovou. Privítám je a ukazuji jim novou bechovskou knihovnu. A pak už nás čeká odpoledne plné her, různých aktivit spojených s vedením knihovny, ale i něco pro pobavení a pro zasmání.

17:15 – Děti hledají indicie k odhalení pokladu a pak se přesouváme na naši zahradu. Manžel připravil ohniště a nějaké pití. Děti nalézají poklad, dělí se a my si užíváme příjemného sluníčka. Pak opékáme buřty a plátky brambor. Mňam.

18:15 – Vezu část dětí s paní knihovnicí do Bousova, vracím se domů, s manželem poklidíme vše na zahradě. Jdu se umýt a převléknout.

18:50 – Znovu do Bousova. V knihovně se promítá nový český film Hastrman. Úžasné, úchvatné, nepřenosné. Ani nedýchám. Nechce se mi domů, potřebuji o tom s někým mluvit.

Doporučuji. Během filmu ucucávám druhé kafe, výjimečně. Musím vydržet. Noc je ještě mladá.

21:00 – Vracím se domů, pár temp v bazénu, sprcha. Povídáme si s manželem.

21:30 – Lehám si k počítači a otvírám složku Letní. Tak mám označeno toto číslo časopisu. Opravuji, kopíruiji, upravuji, raduji se, vztekám se, směju se. Udělám docela dost práce. Zjišťuji, že už není dnes, ale zítra. Tuto rubriku však

píšu až druhý den po obědě. Ted' už mi chybí "šťáva".

00:55 – Zhasínám. Říkám si, jak jsem si dnešní den užila. Mám spoustu dojmů. A také se nazapomenu pochválit, co práce jsem jsem dnes udělala. Bude se mi dobře spát. Přemýšlím, co mě čeká zítra. Snad konečně uklidím, vyperu, dodělám časopis devítky, dovezu sousedce knížky, ostrhám manžela a maminku, upeču koláčky pro prvňáčky do Března, vytáhnu kolo...

redakce

Co je to přátelství?

Každý člověk má jednu ze základních potřeb nazývanou sociální. Na naplnění této potřeby potřebujeme společnost. Někomu stačí domácí mazlíčci či jiná zvířata, většina lidí však vyhledává hlavně lidskou společnost, ve které lze vytvořit pouto nazývané přátelství. Pro spoustu dnešních dětí je přátelství jen číslo na Facebooku vedle tlačítka "Přátelé". Proto tu je anketa:

Co si kdo představí pod pojmem přátelství? Jednou větou, prosím!

Mnozí to vědí...

Mít opravdového kamaráda, který je stejně bláznivý jako já.
Natálie Vašendová (8.A)

Přátelství pro mě znamená mít ve svém životě lidi, kteří mi rozumějí, podpoří mě a poradí mi, když nevím co dělat.
Markéta Zemanová (8.A)

Kamarádi, kteří mě nikdy nezradí.
Tomáš Teichmann (6.B)

Důvěřovat si a spoléhat na sebe.
Karolína Sladká (6.B)

Mezilidský vztah založený na společné důvěře. *Miroslav Buriánek (8.B)*

Kamarádi, kteří jsou se mnou v každé nouzi. *Jan Černožský. (7.)*

Ale jsou tu také někteří, jako...

Nevím. *Martin Pánek (8.A)*

Nevím, protože to se musí víc přemýšlet.
Lukáš Zvěřina (8.A)

Je to kravina. *Vojtěch Štros (6.B)*

Nic. *Klára Šimonová. (7.)*

Matěj

Přítel je vždy s vámi, vždy při vás. Dokáže nabídnout pomoc, utěšit, radovat se s vámi z vašich úspěchů. Je ochoten vás donekonečna poslouchat, když mu vyléváte své srdce, není mu zatěžko vás vyslechnout. Můžete mu svěřit cokoli, vždy to zůstane pouze u něho. Nikdy vám nesdělují to, co by vás mohlo ranit, co by se vás dotklo, co by vám obrátilo svět vzhůru nohama, pokud to není nezbytné. Vždy váží slova. Je upřímný, ale pokud vám "upřímně" sdělují něco, co vás velmi zabolí a co vy naprosto nemůžete ovlivnit, není to přítel. Je to člověk, kterému možná vaše neštěstí přináší radost. *Ingrid Mendlíková*

Z
a
m
ý
š
í
í
m
e
s
e

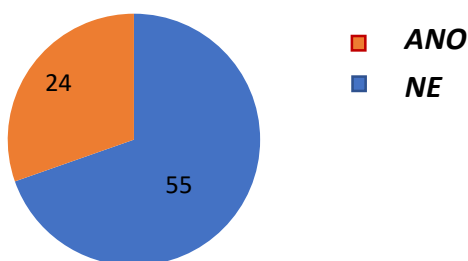
Nepatří do školy. Kouření.

Kouření do školy rozhodně nepatří.

Kouření je činnost, při které je skrze spalování nějaké látky, nejčastěji tabáku nebo marihuany, uvolňován a následně vdechován či ochutnáván její kouř obsahující pevné částice.

V dnešní době některé děti už kouřit zkusily. Zajímalo mě, jaké procento žáků naší školy už někdy okusilo chuť cigarety. Proto jsem udělala mezi žáky druhého stupně malou anketku. Výsledky se dozvíte z grafu.

Graf

V místnosti, kde se kouří, vzniká riziko pasivního kuřáctví, při kterém vdechují nekuřáci kouř kuřáků. S tímto souvisí i zákaz kouření, který je v některých zemích různě stanoven.

Kouření má jistý společenský význam. Zatímco v 19. století a na počátku století dvacátého bylo považováno za symbol určité společenské úrovně, na začátku století dvacátého prvního byla prokázána jeho škodlivost spojená se vznikem karcinomu plic a dalších onemocnění, a je proto proti němu vedena rozsáhlá kampaň. Tabák může být kouřen v cigaretách, existují ale i jiné způsoby, mezi které patří např. kouření dýmky, doutníku či vodní dýmky. Při spalování tabáku vzniká karcinogenní benzopyren, dehet, kadmium a zhruba dalších 5000 škodlivých látek. Uvolňuje se také nikotin, který vyvolává na kouření silnou závislost.

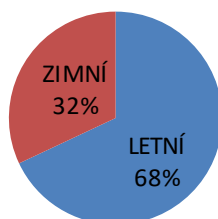
Viky

Duel - Duel - Duel - Duel - Duel

Letní sporty VERSUS Zimní sporty

Ankety se zúčastnili všichni žáci 2. stupně naší školy.

GRAF

Špytka

Jíme zdravě ve školní jídelně - saláty

V nabídce obědů se v naší školní jídelně často objevují saláty. Obvykle jsou to saláty zeleninové, občas ovocné, někdy jsou prostrřádány saláty z těstovin či luštěnin. Těší se velké oblibě nejen učitelů, ale také žáků druhého stupně, s chutí si je dají i menší děti. A pokud máte rádi saláty a zároveň jste “masoři”, můžete se inspirovat našimi recepty. Zhotovení takového salátu není nic složitého, a tak můžete svoje kuchařské umění předvést třeba o prázdninách. Doma vaše úsilí určitě všichni ocení.

Salát s čínskými nudlemi

Suroviny:

- čínské nudle
- šálek vařící vody
- červená paprika
- okurky
- plechovka kukuřice (popřípadě vařená)
- kuřecí prsa
- tatarská omáčka nebo majonéza (lépe jogurt)
- sůl, pepř

Postup přípravy:

1. Čínské nudle z polévky dáme do misky, přidáme sůl, pepř a zalijeme horkou vodou. Nepřidáváme žádný olej! Necháme stát 5 minut, dokud neabsorbují všechnu vodu.
2. Zeleninu nakrájíme na malé kousky, uvařené nebo opečené maso také nakrájíme a vše přidáme do misky k nudlím.
3. Přidáme kukuřici a tatarskou omáčku (nebo majonézu, jogurt), dochutíme solí a pepřem, a důkladně promícháme. Salát necháme ještě chvíli chlazenout.

Grapefruitový salát s drůbežím masem

Suroviny:

- dva větší grapefruity (oloupané, nakrájené na kousky)
- půlka pečeného kuřete
- 200 g sterilovaných žampionů

Na zálivku:

- 3 lžíce majonézy
- 1 bílý jogurt
- 1 lžička cukru
- špetka soli a mletého pepře
- pár kapek tabasca

Postup přípravy:

1. Pečené kuře vykostíme a nakrájíme na kostičky, dáme do mísy.
2. Přidáme nakrájený grapefruit, žampiony. Smícháme jogurt s majonézou, ochutíme cukrem, solí, pepřem a tabascem.
3. Zálivkou přelijeme salát a důkladně promícháme.
4. Dáme vychladit.

Evča Š.

Co nás zajímá... Čtenářský klub

Čtenářské kluby v městské knihovně Dolní Bousov vede paní knihovnice Olga Třísková.

V pondělí probíhají hned dva kluby. Pro děti z druhých tříd v době od 12:45 do 13:45, děti ze třetích a čtvrtých tříd mají klub mezi 14. -15. hodinou. Středa (12:45-14:00) patří dětem ze čtvrtých a pátých tříd. V pátek je klub určený žákům druhého stupně, trvá od 14:00 do 15:30. Pondělní kluby vedou paní Olga Třísková a Jana Vlachová.

Besedy

Čtenářské kluby už navštívilo několik současných českých spisovatelů. Besedy s nimi byly velmi zajímavé, hovořili o svých dílech, o tom, jak kniha vzniká a jaká úskalí musí při psaní knihy překonávat. Každý spisovatel nám také přečetl ukázkou ze svého díla.

A kdo nás navštívil?

- Jiří Walker Procházka
- Petr Stančík
- Petra Dvořáková

Náplň čtenářských klubů

- představování knízek, které právě čteme
- každý řekne něco o své knize
- 20 - 30 minut čtení (kdekoliv)
- zápis do čtenářského zapisníku
- výlety spojené s knihami

Výlety a exkurze

24. 11. 2017 - Muzeum Fráni Šrámka,
Sobotka

8. 12. 2017 - Knihkupectví
v Mnichově Hradišti

12. 1. 2018 - Boleslavská knihovna

12. 5. 2018 - Svět knihy (knižní veletrh),
Praha

Honza

Škola plná talentů - Alžběta Bartková

Kreslení

Alžběta, které její spolužáci neřeknou jinak než Bětuška, chodí do sedmé třídy. Její velkou láskou je výtvarná výchova, tedy kreslení, malování... Běťka jezdí jednou týdně do Prahy, kde se učí malovat hlavně zátiší nebo kreslí portréty, učí se perspektivu ap. Vše je přípravou k talentovým zkouškám na umělecké střední školy. Také navštěvuje kurzy paní Adély Brabcové, které v naší škole pořádá. Alžbětiny obrázky můžete obdivovat na této i další straně.

Bětuško, vím, že ráda a krásně maluješ. Chodíš někam, kde se to učíš?

Do Dolního Bousova a do Prahy.

Víš, jak se to tam jmenuje?

Chodím do ateliérů k centru Botanika, ale jak se to tam jmenuje, to nevím.

Jak dlouho už tyto kurzy navštěvuješ?

Do Bousova chodím dva roky a do Prahy půl roku.

Kam chodíš raději?

Do Prahy.

Jak ses naučila malovat?

Nadání jsem zdédila po mamce.

Co malujete nejčastěji?

Připravené zátiší.

Co jsi malovala naposledy?

Postavu Spidermana, podle předlohy.

Čím nejčastěji malujete?

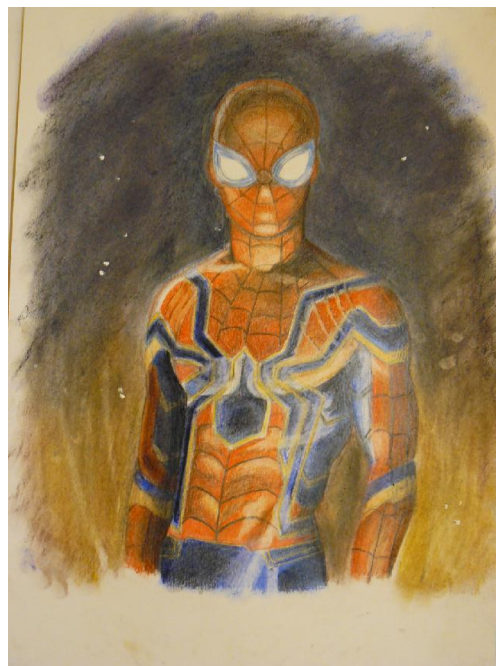
Temperovými barvami.

Co maluješ nejraději?

Nejraději mám kresbu pastelem a pastelkami.

Máte na konci roku nějaké zkoušky?

Ne, ale celý rok se připravujeme na talentové zkoušky na střední školu.

Učí vás i nějaká moudra?

Ano, třeba, že nesmíme rozmazávat tužku apod.

Berete při hodinách i nějaké pojmy?

Co jste se například učili?

Ano, bereme. Probírali jsme třeba expresionismus - umělecký styl, který odmítl zobrazovat skutečnost. Hlavním jeho cílem je vyjádřit vlastní prožitky a pocity. Také jsme se učili, že impresionismus je umělecký směr snažící se zachytit malbou okolí přírody.

Je vidět, že tě malování určitě baví.

Ano, moc.

Káťa

Očima teenagerů

Ve čtrnácti, patnácti letech by už měli být naši vrstevníci schopni mít na ledacos vlastní názor, měli by být schopni ho vyjádřit a zformulovat a také si ho obhájit. Daří se jim to? Obstáli v naší zkoušce?

Co si představíš pod slovem moc? (Ve smyslu být mocný.)

- Být informovaný. Informace je ta moc. *Holka (9. tř.)*
- Vládnout někomu. *Kluk (8.B)*
- Mít svaly. *Kluk (8.A)*
- Mít vědomosti a schopnost je prodat. *Holka (9. tř.)*

Moc můžeme definovat jako „schopnost jedinců nebo skupin prosadit své vlastní zájmy nebo záměry i přes odpor druhých“

- Moc se uplatňuje ve všech společenských vztazích (například kolektiv vs. jednotlivec).
- Je to také schopnost prosadit svou vůli.
- Moc může náležet jednotlivci, skupině lidí, státu, můžeme o ní hovořit i v obecnějším pojetí. Teorie moci zajímala řadu filosofů a učenců. *(Wikipedie)*

Myslíš si, že nás globální oteplování ohrožuje? Popřípadě jak?

Určitě nás ohrožuje, změny klimatu mají za následek tání ledovců, což je přibližně sedmdesát čtyři procent sladké vody na Zemi. Myslím si, že jsme poslední generace, která s tím může něco udělat. Pokud s tím něco neuděláme, tak přežijí jen ti nejsilnější. *Holka (9. tř.)*

Jo, ohrožuje. Roztávají ledovce a brzy zaplní půlku Evropy. *Holka (8.A)*

Neohrožuje. *Kluk (9. tř.)*

Niky

Z pohledu malých dětí: Jak lvové bijem o mříže

Jan Neruda:

Jak lvové bijem o mříže
(Písně kosmické)

Jak lvové bijem o mříže,
jak lvové v kleci jatí,
my bychom vzhůru k nebesům
a jsme zde Zemí spjatí.

Nám zdá se, z hvězd že vane hlas:
"Nuž pojd'te, páni, blíže,
jen trochu blíže, hrdobci*,
jimž hrouda nohy víže!"

My přijdem! Odpusť, matičko,
již jsi nám, Země, malá,
my blesk k myšlénkám spřáháme
a noha parou cvalá.

My přijdem!
Duch náš roste v výš
a tepny touhou bijí,
zimniční touhou po světech
div srdce nerozbijí!

My přijdem blíž, my přijdem blíž,
my světů dožijeme,
my bijem o mříž, ducha lvi,
a my ji rozbijeme!

Informace pro ty, kteří si na
základě filmu *Marečku, podejte
mi* pero myslí, že hrdobec je
brouk, který si válí tu svoji
kuličku...

- *hrdobec* = *hrdý člověk*
hrdobný = *projevující*
hrdost

Bylo to o Zemi. *David Zoufalý (4.B)*

O nějaký kosmice. *Jaroslav Plíšek (4.B)*

O vesmíru. *Jaroslav Hrdlička (4.B)*

O čase. *Alena Brožková (4.B)*

O matičce. *Samanta Majerová (4.B)*

Tak Zem tam byla, o Zemi. *Filip Strnad (2.B)*

Že od tý mamky odcházejí. *Rozálie Tomsová (2.B)*

Panna Maria. *Anežka Šťavíková (2.A)*

O mříži. *Aneta Mičová (2.A)*

Že někdo stárne a blíží se k nebi. *Lukáš Stejskal (2.A)*

Mně se to zdálo, jako kdyby byl nějaký král, kterého
někdo zavřel do vězení a pak přišel duch, který ho
osvobodil. *František Steklík (3.A)*

Anketu zpracovala Niky, úryvek předčítala Denisa Třísková

Riverdale Riverdale

Riverdale Riverdale je americký televizní dramatický seriál, který je inspirovaný postavami z komiksů vydavatelství Archie Comics. Má tři série (1. se začala vysílat 26. ledna 2017, 2. 11. října 2017, třetí série bude vysílána od podzimu roku 2018). Seriál popisuje životy Archieho, jeho nejlepší kamarádky Betty, kamaráda Jugheada a neznámé dívky Veroniky, která se s matkou přistěhovala z New Yorku. Děj se odehrává v malém městečku Riverdale, které je otřeseno nedávným úmrtím jednoho ze studentů, Jasona Blossoma. V první sérii se řeší příčina jeho úmrtí. Tento seriál se vysílá na stanici CW. U nás v Česku je několik stránek, kde se na seriál můžeme podívat s titulky.

Viky

Čarodějnice

Říká se tomu také Filipojakubská noc či Valpuržina noc. Tento zvyk je spojený s pálením ohňů a vírou v čarodějnice. Osoby provádějící bílou magii se nazývají čarodějové a čarodějky a černou magii černokněžníci a čarodějnice. V 19. století byl zvyk z důvodů komunismu zakazován. Zvyk vznikl pod německým vlivem. Po 2. světové válce se zvyku nesmělo říkat čarodějnice, ale májové ohně. Je to pohanský svátek z dob inkvizice. Slaví se poslední den v dubnu. Čarodějnice se upalovaly. O májových ohních se stavěla májka, což je ozdobený strom. Buď se stavěla uprostřed vesnice a chlapci ji hlídali, aby májku chlapci z vedlejší ulice májku neodnesli. Miloval-li nějaký chlapec dívku, vyznal jí svou lásku postavením májky.

Káťa

Naše škola zábavně

Já tu na vás počkám,
až půjdete zpátky.

Proč jsme
museli vstávat
tak brzo?

Boha
jeho!

Co se
jim
stalo?

Kam jsem se
to dostal?

Já ho chci taky podržet

Jak se
z $1+1$ stalo
 $(2a+4b)^2$?

Chceš mi říct,
že to dělám
špatně?!

Snad to
nebouchne!

Neeeeee!!!

Nejprve nanese
jemné linky..

redakce

Píšu, píšeš, píšeme...

Zlomenina

Markéta Zemanová

Jednou v létě, o velkých prázdninách, jsem byla na návštěvě u kamarádky Izabely. Bylo nám oběma tak šest let, mně možná i sedm. Vím jen, že to bylo, ještě než jsem šla do první třídy. Protože bylo hezky a svítilo sluníčko, dohodly jsme se, že si budeme hrát venku u nich na zahradě. Jejich morčatům se zrovna narodila mláďata, tak mi je chtěla, ukázat. Na zahradě se pracovalo, ale Iza věděla, kudy se proplést, abychom nepřekážely. „Pojď, tudy!“ držela mě za ruku a utíkala, ke klícce. Běžela jsem za ní a nemohla se dočkat, až uvidím ta malá morčátka. „Podívej,“ zašeptala, když jsme se dostaly tam, kam jsme chtěly, a otevřela dvířka. Zírala jsem na ně a pak se zeptala. „Můžu si je pohladit?“ „Jasně,“ přikývla Iza a rovnou jedno vytáhla, usmála se a podala mi to morče do rukou. „Ten je krásný,“ rozplývala jsem se a skoro se bála ho pohladit, abych mu něco neudělala. Vtom nás napadlo, že bychom je mohli nakrmit. „Kde pro ně máte jídlo?“ rozhlédla jsem se, když jsem morče vrátila do klece. „Doma,“ pokrčila rameny Iza. Tak jsme klícku pevně zavřely a vstaly. „Dáme si závod. Tři! Dva! Jedna! Ted’!“ vykřikla a obě jsme se rozběhly k jejich domu. Jenomže jsme museli přeskakovat různé jamky a díry a mně nevyšel krok. Zakopla jsem a padala. Jediné, co jsem stihla, bylo dát si pravou ruku před sebe a zabrzdit tak dopad. Ale jak jsem spadla, v ruce

mi křuplo a začala strašně bolet. Rozbrečela jsem se a beze slova vstala. Rozhodla jsem se jít domů. „Kam jdeš?“ volala Iza. Neodpověděla jsem jí. Ona se za mnou rozběhla a pořád se ptala, co se mi stalo. Moji rodiče si povídali se sousedy a já se na ně křečovitě subrečenými očima usmívala. Nejspíš jsem si myslela, že tak nepoznají, že mě něco bolí. Došla jsem domů a v obýváku se schovala do polštářů na pohovce. Iza zůstala venku. Pak přišli rodiče a babička a začali se strachovat, co se stalo. „Co tě bolí?“ říkala mamka a ptala se Izy. „No ona spadla“ odpověděla Iza. „Půjde Markétka ještě ven?“ zeptala se po chvíli. Doted’ mi trochu nedává smysl proč to řekla. „Ted’ asi ne.“ „Dobře, nashledanou,“ řekla a odešla. Rodiče se mě vyptávali na všechno možné a dospěli k závěru, že mě raději zavezou do nemocnice v Mladé Boleslavi, aby mi tam udělali rentgen. Ruku mi zabalili do mokrého ručníku, aby to chladilo. Pak jsme sedli do auta a jeli. Pomalu jsem přestávala brečet, asi jak jsem si zvykla.

V nemocnici jsme ani nemuseli čekat, naštěstí bylo prázdné. Posadili mě k nějakému přístroji a ten mi udělal rentgenový snímek kosti. Koukala jsem na to, jako kdyby to nebylo možné. Kost mezi zápěstím a loktem byla rozlomená! Ne úplně, ale rozhodně to nebylo jenom na nějaký obvaz. Tak mi dali ruku do bílé sádky. Už to nebolelo a já jsem se hrdě usmívala. Přece jsem měla zlomenou ruku, to je něco!

Ale opakovat bych to nechtěla. Raději se budu pořádně koukat, kam šlapu.

Kdybych byl... (Adam Kišš)

Opovázili jste se někdo někdy domnívat se, jak by to vypadalo, kdybyste byli někdo jiný? Kráčet po cizích světech, prožívat fantastická dobrodružství plná draků a různých nadpřirozených bytostí, jako třeba utopenců, topivců, ohnivců, harpií, grifinů, přízraků, polednic, potracenek, nemrtvých a další podobné havěti? Mohli byste se žít jako nájemní vrazi monster, nebo pracovat jako mistr mečíř, vyrábět nejlepší ocel v celých sedmi královstvích a být oceněn samotným králem, mít dostatek práce, mít v ní zálibu, cítit pocit štěstí, když je zákazník spokojen? To vše můžete být! Vše, co si představíte. Pokud si nepředstavíte nějakou nadpřirozenou bytost, například Půlnočníci. To by Vás musel někdo o svatební noci chladnokrevně zavraždit a neuctivě zakopat a museli byste být žena. No nic, zpět k tématu. Když chcete, dokážete, být cokoliv. Až na monstra.

Za dveřmi je... (Kateřina Karnová)

Co je za dveřmi? Co mě čeká? Jaký je můj osud? Otázky, které si člověk aspoň jednou za život položí. Strach nebo i zvědavost z budoucnosti jsou někdy tak velké, že lidé chodí ke kartáčkám nebo k lidem, kteří říkají, že znají naši budoucnost. Já osobně jsem ráda, že svůj osud neznám. Žiju přítomností a nepřemýšlím, co bude. Občas tedy přemýšlím, co si dám k večeři, nebo při náročném tréninku promýšlím, jak si lehnu do postele a nebudu muset nic dělat, ale to je tak asi vše. Moje budoucnost je pro mě zatím neobjevená. Podle mě začíná taková ta už “důležitá” budoucnost tím, že si vybereme střední školu, protože tím nějak nastartujeme naši budoucnost, něco nového a dosud neobjeveného. Když půjdete na instalatéra, možná budete celý život instalatér, nebo když půjdete na obchodku, možná budete pracovat v bance nebo pracovat s penězi. Já jsem strašně nerozhodný člověk, ale když se pro něco rozhodnu, tak se vše snažím dotáhnout do konce. Ale jelikož v současné chvíli absolutně nevím, co dál, myslím, že příští rok bude dost náročný. Bude to složité. Nikdy nevíte, co si na vás život připraví. Bojím se, že se rozhodnu špatně a vše dopadne špatně. Třeba jedou skončím jako právnička nebo doktorka, ale taky třeba skončím v nějakém ateliéru nebo na nějaké brigádě. Taky třeba můžu skončit tím nejhorším možným způsobem někde na ulici nebo mrtvá. Příliš mnoho otázek, ale odpověď žádná. Co s tím? Můžu to nějak ovlivnit? Kde budu za deset let? To jsou otázky, na které snad brzy dostanu odpověď.

Deník (Jakub Kraus)

8.ledna

Dnes měl do naší třídy přijít nový žák. Všichni se na něj těšili, ale mě to bylo celkem jedno. Položil jsem si hlavu na lavici a čekal na zvonění. Bohužel jsem ale usnul. Po zvonění a asi deseti minutách spánku do mě propiskou šťouchne můj kamarád Standa, ať se proberu, že už zvonilo a je tu ten nový žák. Probral jsem se, otevřel oči a zaostřil na toho nového. Nemohl jsem uvěřit svým očím. Byla to holka! A nejen to. Byla hrozně moc pěkná, elegantní a opravdu moc hezky voněla. Z ničeho nic jsem dostal takový zvláštní pocit mířený přímo do srdce. Měl jsem mravenčení v prstech a hrozně moc jsem se potil. Ačkoli to může znít divně, tak takový krásný pocit jsem v životě nezažil. Říkala o sobě, že se jmenuje Katka a s rodinou se sem přistěhovali z Ostravy. Ach... to jméno bylo přenádherné! A úplně ladilo mým uším.

9. ledna

Dnes jsem se do školy těšil jako nikdy, že jsem doma zapomněl svačinu. Šel jsem si tedy nějakou koupit do obchodu. Koupil jsem si svoji oblíbenou bagetu s řízkem, salátem a rozteklou hořčicí. Teď už stačilo jen dojít do školy. Tak jsem se tedy rozběhl a asi po dvaceti metrech jsem koutkem oka zahlédl Katku. Ale nebyla sama! Šel s ní nějaký kluk, asi o dva roky starší než já. Opět mě zachvátil ten zvláštní pocit. Ale tenthle nebyl jako ten předtím. Tenthle byl palčivý, odporný a slzyvyvolávající. Doufám, že ho už nikdy nezažiju.

10. ledna

Dnes se mi vůbec nechtělo vstávat. Je středa a mi píšeme test z fyziky. Ale největší podíl na tom má sen, co se mi zdál. Vše bylo nádherné, začal jsem chodit s Kačkou a moc jsem si to užíval. Ale najednou se objevil tamten kluk ze včerejška a Katka se se mnou rozešla. Z nádherného snu se stala noční můra. Ztěžka jsem sešel dolů ze schodů. Umyl jsem se, převlékl a vyrazil do školy. Zase jsem si zapomněl udělat svačinu. Šel jsem si tedy znovu koupit bagetu. Uviděl jsem ji! Uviděl jsem Katku! Kupovala si stejnou bagetu jako já včera. Přistoupil jsem k ní a koktavým šepetem jsem se jí zeptal, kdo byl ten kluk, se kterým šla včera do školy. Odpověděla, že to byl její bratr Adam. Tolik se mi ulevilo.

Loučení, loučení...

Zároveň s deváťáky se rozloučí i paní učitelka Jaroslava Konývková, která na zdejší škole učila dlouhá léta, která připravovala spoustu akcí, například vánoční výstavy, a která se této škole věnovala opravdu naplno. Proto nám dovolte popřát jí klidný a pohodový důchod plný sluníčka. ☺

11. ledna

Dnes jsem byl zase šťastím bez sebe. Opět jsem se nasnídal, umyl a dokonce i učesal. Po tom všem jsem na záda hodil tašku a pádil jsem nečekaně velkou rychlostí ke škole, abych se sešel s Katkou. Rozhodl jsem se, že se jí vyznám. Měl jsem to celé naplánované. Ráno jí koupím bagetu, potom jí poradím s matematikou a po škole, až budeme sami, jí to řeknu. Šel jsem tedy do obchodu, kde jsem chtěl bagetu koupit, ale... Měli zavřeno! Nevěděl jsem, co mám dělat. Po chvilce přemýšlení jsem dospěl k názoru, že bych jí mohl koupit něco jiného, ale nevěděl jsem, co jsem má ráda. A splést jsem se tady rozhodně nechtěl. Nakonec jsem si řekl, že jestli jí pomohu s matikou, tak by to mělo být v pohodě. O páté hodině, když už konečně matematika začala, jsem něco zjistil. Ona v matice exceluje! Dokonce pomohla ona mě místo toho, abych pomohl já jí. Když skončila škola, nevěděl jsem, co dělat. Mám za ní jít a vyznat se jí? Nebo mám jít domů? Nakonec jsem se rozhodl, že radši půjdu pryč. Nečekal jsem, že za chvíli mě v uličce někdo zatahá za rameno. Otočil jsem se tedy a uviděl ji. Dokonalou Katku, která se z nějakého důvodu červená. Po pěti sekundách zírání na sebe se ke mně přiblížila a ... a dala mi pus! „Ona mě políbila!“ řekl jsem se zataženým dechem. Ale nevěděl jsem proč. Nakonec do hrobového ticha ulice řekla: „Od chvíle, co jsem tě spatřila, Vojto, tě miluji a musím se na tebe pořád dívat a myslet na tebe.“ Nevěděl jsem, co v tu chvíli říct. Snad jen opřít její pohled plný touhy a říct jí, že já to cítím stejně.

Na čas se loučí se svými prvňáčky velmi oblíbená a neustále usměvavá paní učitelka Nikola Mikulová (rozená Plecháčová - dodatečně přejeme vše nejlepší k dubnové svatbě ☺), která také vedla pěvecký kroužek. Přejeme hodně zdraví nejen Vám, paní učitelko, ale i miminku a mateřskou dovolenou plnou krásných zážitků, klidu a radosti z dětáčka.

Co se nám (ne)líbí

Jak se chovat na náměstí aneb 5 NE

NEběhat – víme, je to zábava běhat a nic se nemůže stát, ale pak jednou někdo zakopne, spadne pod autobus a jste bez kámoše

NEkřičet – ostatní lidi nezajímá, jakého jste zrovna chytili pokémona

NEstrkat se – nikomu nevádí, když si něco vyřizujete strkáním se navzájem, ale co když někoho strčíte, až sejme babičku, která jde zrovna pro rohlíky?

NEchodit přes záhonky – ty kytky sem město nedalo vysadit jen tak, mají zvelebovat Bousov, ne sloužit jako volně průchozí trasa

NEpohazovat odpadky – odpadkové koše tu nejsou na hru basketbalu, jsou tu právě proto, aby se obaly od svačin a kelímky od pití nepovalovaly všude, kde lidem vypadnou z ruky

Často můžeme na bousovském náměstí vidět či spíše slyšet žáky, kteří nejsou zrovna ohleduplní k ostatním. Svým chováním obtěžují ostatní, jsou hluchí a bezohlední. Zeptali jsme se některých kluků, proč se tak chovají. Zajímá nás také názor dospělých.

Proč jste na náměstí tak často *Matěj a Luky*
myslíte, že na to mají názor ostatní?

Chlapec, 7. tř. – Většinou zahlédnu kamarády, tak na ně zavolám. Myslím, že to ostatním vadí.

Chlapec 6.A – Hraju na mobilu hry a u nich se nervuju.

Chlapec 6.B – Nevím, proč tady běhám a křičím. A moc neřeším, jak to vadí ostatním.

Reakce dospělých:

Paní – Vadí nám to dost, strašně moc řvou.

Pán – V našem věku jsme na to alergičtí, takže i mně to docela vadí.

Paní – Mě to vadí velmi. Občas je okřiknu nebo napomenu, ale velký účinek to nemá. Pokud ale nejsou vedeni z domova k tomu, že svým chváním nemají obtěžovat ostatní, asi s tím nic nesvedeme.

Školák se pyšní druhým místem v soutěži časopisů!

Náš školní časopis obsadil druhé místo ve Středočeském kraji v soutěži, které se tradičně každý rok účastní mnoho škol. Dva roky nazpátek, kdy jsme se umístili na třetím místě, zazněla v článku psaném starší redaktorkou tato věta: Náš časopis se každým rokem zlepšuje, a proto všichni doufáme, že se posuneme příští rok aspoň o jednu příčku výše. Povedlo se nám to hned další rok a letos opět. A tak si myslím, že můžeme být patřičně hrdí na to, že jsme to nakonec dokázali. A proto i my, současní redaktori, doufáme, že za rok zaujmeme Školák zasloužené první místo. (Více v časopise Bousovák.)

Niky

Ze školy

Matěj

Pobavte se vtipy o prázdninách

O prázdninách jsou večery teplé, protože nás hřeje pocit, že ráno nemusíme jít do školy.

Pračlověk čte synovo vysvědčení: „To, že máš trojku z lovu, chápu, jsi ještě malý. Ale že jsi propadl z dějepisu, který má dvě strany, to je tedy hanba.“

Ve třídě probíhá diskuse na téma existence života mimo Sluneční soustavu. Jeden student se ptá:

- „Jestliže existují živé bytosti na jiných planetách, proč nás nekontaktují?“
- Profesor se tak významně rozhlédl, ukázal rukou přes celou třídu a smutným hlasem povídá: „A Vy byste to udělal?“

Prázdninový výlet: Novopečený majitel auta si vyjede poprvé jako řidič společně s manželkou a tchyní. A obě dámy mu ustavičně radí: „Nejed' za tím cyklistou, ještě nepředjížděj, proboha, jeď pomalu, dej pozor, tam se s tím nevejdeš, brzdi... ježišmarjá, jak to jedeš, nejedeš tak vpravo, tady něco je, zatrub!“

To trvalo tak dlouho, až řidič zastavil a obrátil se k ženě: „Miláčku, řekni mně, kdo tady vlastně řídí? Ty, nebo maminka?“

Udýchaný mladý pošťák - brigádník přijde s důchodem k dědovi a říká: „Pane Novák, už mě nebaví chodit každý měsíc za vámi na samotu osmnáct kilometrů od vesnice

„Moc mě nerozčiluj, pošťáku, nebo si objednáím denní tisk,“ setřel ho děda.

Nová paní učitelka si chce ověřit znalosti z psychologie, a tak děti vyzve: „Kdo si myslí, že je hloupý, ať se postaví.“ Nikdo dlouho nevstává, až nakonec si stoupne Pepíček. „Pepíčku, ty si myslíš, že jsi hloupý?“ „Ne, to si nemyslím, ale nechtěl jsem, abyste tu stála tak sama.“

Řidič přijede s rodinkou na hranice. Přijde celník, vyžádá si, aby řidič stáhl okénko, a ptá se: „Cigarety, víno, lihoviny?“ Řidič odmítavě zavrtí hlavou: „Ne ne, děkuji, mám toho plný kufr.“

Mladík si o prázdninách na táboře našel o něco starší holku a v září ji najednou potká na školní chodbě. Ihned ví, která uhodila - je to učitelka! Nejprve ji chce pozdravit Ahoj, ale pak se raději rozhodne pro oficiálnější Dobrý den. Nakonec zahuhlá: „A... do...!“

Ptá se kluk, který jde ze školy: Prosím vás, stihnu vlak ve 14:30, když půjdu přes vaše pole? Určitě. A když narazíš na mého býka, tak stihneš i ten ve dvě.

Dva osmáci filozofují:
Jaký je rozdíl mezi americkým a českým důchodcem? Žádný oba si za svůj důchod mohou koupit výlet do Prahy.

Paní učitelka vysvětluje třídě:
"Říkáme, že kráva se otelila, kočka okotila. Řekne někdo další příklad?"
Pepíček se hlásí: "Prosím, žralok se ožral!"

Evča Š.

Loučí se dlouholeté redaktorky

Odcházíme! Už je to tak. Děkujeme za čtyři roky, kdy jsme měly možnost psát do toho nejlepšího časopisu pod vedením paní učitelky Mendlíkové. Jsme opravdu rády, že jsme měly příležitost podílet se na jeho tvorbě. Každé z nás to něco dalo. Náš poslední rok se nachýlil ke konci a s tím i naše psaní do Školáka. Avšak teď už je čas předat pero mladším redaktorům, kteří, jak doufáme, najdou v psaní radost tak jako my. A pište do Školáka, protože nikde se nenaučíte pracovat s Wordem tak, jako při upravování časopisu.

Mějte se krásně a hodně štěstí!

Eva, Katka, Nicole

Všem našim čtenářům přejeme krásné léto,
pohodové prázdninové dny plné sluníčka, zábavy a dobrodružství.

A v září ahoooj! *Redakce*

Na vydání tohoto čísla se podíleli: Mgr. Ingrid Mendlíková (IM), Nicole Kačurová (Niky), Kateřina Špytková (Špytka), Eva Štěpánová (Evča Š.) + Denisa Trísková, Klára Oudrnická – 9. třída, Kateřina Karnová (Katka), Matěj Říha (Matěj), Lukáš Zvěřina (Luky) - 8. A, Jan Černohorský (Honza), Viktorie Havryljková (Viky), Kateřina Pitrová (Káťa) – 7. třída, Michaela Hrobníková (Minner), Adriana Janů (Včelka Ája), Tereza Rejmanová (Terka), Eliška Valešová (Elka) – 6. A, *Fotografie* IM, *obrázky* Alžběta Bartková (titulní strana), žáci ZŠ
Cena 10,- Kč